
Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1976 r. (II UZP 10)

Palestra 20/8-9(224-225), 107

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Gdy zaczynaliśmy swoją pracę, było wielu wątpiących w jej powodzenie, ba, nawet wątpiących w jej potrzebę. Wydaje się nam, że osiągnięte rezultaty stanowią jednak sukces i że wątpiący nie mieli racji.

Henryk Nowogródzki

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

1.

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO z dnia 13 maja 1976 r. (II UZP 10/76) *

Sąd Najwyższy — Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 13 maja 1976 r. następującego zagadnienia prawnego, przekazanego postanowieniem z dnia 29 marca 1976 r. przez Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie do rozstrzygnięcia w trybie art. 68 ustawy z dnia 24 października 1974 r. o okręgowych sądach pracy i ubezpieczeń społecznych:

„Czy świadczenia z funduszu urlopowego utworzonego — na podstawie regulaminu w sprawie rozliczenia i rachunkowości w zespołach adwokackich, uchwalonego przez Naczelną Radę Adwokacką w dniu 15.X.1972 r. i zatwierdzonego przez Ministra Sprawiedli-

wości decyzją z dnia 17.XI.1972 r. — w wysokości 2,5⁰₀ opłat za czynności zespołów adwokackich i obliczonego do wypłaty świadczeń z początkiem każdego roku według stanu na dzień 31 grudnia, a wypłacanego adwokatowi-członkowi zespołu na wczasy w wysokości proporcjonalnej do jego wynagrodzenia brutto pobranego w roku obrachunkowym, wlicza się do podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 23.I.1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin?”

postanowił udzielić odpowiedzi przeczącej.

* Dotychczas nie publikowana.

2.

WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO z dnia 20 marca 1976 r. (RAD 2/75) *

Niezastosowanie się wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej do wskazań in-

stancji odwoławczej, uchylającej orzeczenie i przekazującej sprawę do po-

* Dotychczas nie publikowany.